

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office
Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Cratchef.

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 13, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kapitalismin on kuoltava

Moskovan kongressin avajaispäivänä tervehti Der Kämpfer-lehti punaisen maailmanvallan pääkaupungissa kokoontuneita Kommunistisen Internationales edustajia seuraavalla kirjoituksella:

Moskovassa kokoontuu Kommunistisen Internationales kolmas kongressi. Kolmannen kerran kokoontuu Venäjän työläis-talonpoikaistalvion pääkaupunkiin vallankumouksellisen maailmanproletariaatin esikunta päästääksensä selville taistelun tavoitteen ja tiestä, joka johtaisi kaikki sorretut ja riistetyt vappuuden. Kolmannen kerran kehottaa Kommunistisen Internationales kongressi maailman proletareja seuraamaan venäläisten veljien sankarillisista esimerkeistä, murtamaan orjuuden verisen iken ja luomaan työväenluokan ylivalloituksen.

Tie, jota kapitalismi on kulkenut siitä lähtien, kun idässä ensi kerran kohotettiin kommunismin punaiset liput, on venen ja hädän ja kauhujen peittämä. On kuluut kaksi ja puoli vuotta siitä, kun kapitalistiset rosvovaltiot päättivät tehdä rauhan. Mutta tämän kahden ja puolen vuoden aikana eivät murha-aseet ole hetkeäkään olleet käyttämättä. Imperialististen kilpailijain keskeistä sotaa seurasi sortajain sota sorrettuja vastaan, riistettyjen sota riistettäviä vastaan. Veristen rintamain asemasta, jotka maailmansodan aikana kulki ristiin rastiin yli Europan, ovat nyt Aasia ja Iranti, Unkari ja Saksa, niin koko maailma uusien verenvuodatuksen näyttämönä.

Kaksi ja puoli vuotta on kulunut siitä, kun imperialistien rosvovaltioiden hallititvat luokat solmivat rauhan ja kaikissa Europan pääkaupungeissa kuului huuto: Rauhaa! Rauhaa! Leipää! Mutta yhteisen rakennustyön sijasta, neljän ja puolen vuoden aikana hävitettyjen äärettömien arvojen uudelleen luomisen sijasta hyökkäivät rosvovaltiotensa kimpun ryöstääksensä puhtaaksi toinen toisensa. Mutta kaikki rosvovaltiot, ryöstäminen, verivirrat ja väkivallanteot, ne kansantautit hädässäolevain, puhtaaksiinlyettyjen työväenluokan kansankerrotten päälle.

Ja niin väriä maailma näkiintyneiden valitushuudoista, salojentuuhasten voivotuksista, joilla ei ole mihin päänsä kallistaa, lapsijoukkojen väkierkkusista, jotka ovat kurjuuden kuolon vihkimä. Sillä aikaa kun proletariaatin häitä kasvava taivaaseen huutavaksi, hävittäjä saaliinimoinen porvaristo päivä päivältä kansantalouden ja pakottaa työväenluokan kansanjoukot hoippuroimaan hautausmaalle.

Kapitalismin ruhjomain ja silpomain valitushuutojen halkoessa Europan, viettävät riistettyjen kurjuudesta täyttyvät rosvovaltiot humussa ja sumussa ilojubliaan. He mielivät unohtaa välttämättömän perikatonsa ajatuksen mässäyspaalateissa, minne ei tunkeudu kidutetun ja kärsivän kansan tuskanhuudot. Mutta keskellä hätiä, keskellä ylimenevän ajankohdan kauhujia piilee voima, joka herkuksedelläkin kykenee uurtamaan tien kapitalismin helvetistä — taistelemaan proletariaatin voimalla!

Yli koko maailman raivoava kapitalismi synnyttäen sotia, hävitystä, perikatoa. Mutta vanhan, luhistuvan maailman helmassa elää uusi, tulevaisuusrunas tulkas, jonka tehtävänä on vanhan kukistaminen. Kaikissa maissa on luokkatietoinen, päämäärästä selville oleva etujoukko ryhmittynyt Kommunistisen Internationales lippujen alle, ja mitä epätoivoisemmin ja hurjemmin perikatoon vihitty kapitalismi riehuu, sitä selvänkösemmän, rohkeamman ja lujemman on kansainvälisen proletariaatin kommunistien etujoukon oltava, sitä luomiskykisemmän ja varmemman on työväenluokan aikeissaan ja toiminnassaan oltava.

Kansainvälisen porvariston murhajoukot eivät ole voineet painaa Neuvosto-Venäjää, maailmanvallankumouksen kulkakiveä, polvilleen. Ei myöskään niillä panettelu- ja häväistystrekillä, joita por-

variston apurit 2:sen ja 2½:n Internationales leirissä ovat panneet toimeen Moskovan Internationales vastaan, ole ollut onnea mukanaan. Hampaitaan kirstien on näiden myönnettävä, että proletarit jättävät suurin joukoin petturien leirit ja kokoontuvat maailmanvallankumouksen punaisten lippujen juurille.

Kaikissa maailman maissa kuristavat kapitalistit työväenluokkaa, lyhentävät palkkoja, pidentävät työaikaa, viskaavat proletareja kadulle. Heidän on näkönnönyt työläiset, työnnettävä heidät perikatoon ja kuolemaan, jotta kapitalismi voisi elää. Mutta kaikista maista kaikuu myös työläisten vastaus "Kapitalismin on kuoltava sillä proletariaatti mieltä elää." Ja proletariaatin täytyy elää, sillä se on ihmiskunnan toivo, tulevaisuus, nuoruus. Se on murkaava orjuuden ahtaahan kehän ja rakentava sosialismin valtakunnan. Ja johtajanaan on sillä tiellä Kolmas Kommunistisen Internationales! Moskovan kongressi on käyttävä viime vuosien opetukset tulevaan taisteluun. Kolmas kongressi on kansainvälisen proletariaatin maailmanvallankumouksen sotaneuvosto, se on hiova aset, jotka tekevät tyhjiksi maailmankapitaalini hyökkäykset ja joiden avulla työväenluokka vapautuu murhaavasta kurjuudesta.

NEUVOSTO-KARJALA JA RUOTSI

Tukholman "Politikenin" heinäk. 5 p:n numerossa on Karjalan Työkansan Kommuniin koskeva toimituskirjoitus, jossa lausutaan seuraavaa:

"Karjalan Työkansan Kommuunin perustaminen oli ankara isku valkosuomalaisen imperialismin pyrkimyksiä vastaan. Se sotki heidän suunnitelmansa anastaa Karjalan suuret metsät ja luonnorikaudet. He eivät voineet enää salata ryöstöhaluaan ja voitonhimoaan sillä ihanteellisella valheella, että auttaisivat heimolais-karjalaisia, ja tämän kautta he menettivät senkin myötätunnon, minkä he aikaisemmin omasivat Suomen kansallismielisten pentalonpoikien ja pikkuporvariin keskuudessa.

Mutta heidän himonsa Karjalan rikkauksiin on edelleenkin sammunut. He tarvitsevat niitä rikkauksia, kohottaaksensa asemaansa kansainvälisessä kapitalistisessa kilpailussa ja voidakseen vastustaa Suomen vallankumouksellisen työväestön iskuja kapitalistista järjestelmää vastaan. Vaikkakin siis neuvostohallituksen dekreetti Karjalan itsenäisyhdellä ja Tarton rauha teki tyhjäksi Suomen herrojen suunnitelmat avoimella sotilaallisella hyökkäyksellä anastaa" haltuansa Karjalan metsät, niin ei se silti vielä sitä merkitse, että valkosuomalaiset imperialistit olisivat luopuneet ryöstötoimistaan. Mutta heidän imperialististen pyrinytensä täytyy toistaiseksi puheutua toisiin muotoihin ja tyytyä pienempään tuloksiin.

Olemassaolonsa tukemiseksi on Karjalan Työkansan Kommuunin pakko ryhtyä kaupankäyntiin ja tavaravaihtoon kapitalististen rajamaitten kanssa. Maan teollisuuden ollessa vielä vähän kehittyntä, antaa se toivoa ulkomaitten kapitalisteille erilaisista myönnytyksistä, koncessionista. (Sellaista lienevät jo eräät suuret suomalaiset puutavarayhtiöt pyytäneet). Ne kapitalistiset maat, paitsi Suomea, jotka lähimitten joutuvat osalliseksi tästä tavaravaihdosta ja kaupasta ovat Norja ja Ruotsi.

Suomeen on Karjalan Toimeenpaneva komitea jo nimittänyt oman kauppedustajansa, joka parhaillaan ostaa eri tavaroita, etupäässä elintarpeita, joiden maksuksi annetaan kultaa. Samaan aikaan on ollut myös oikeita nimittäjä Ruotsiin edustaja koneitten ja metallituotteitten ostamiseksi. Tällaista toimenpiteitä eivät valkosuomalaiset suinkaan katsele silmät ummessa, sillä sehän merkitsee sitä, että osa, ehkä suurin osa Karjalan ulkomaakaupasta menee valkosuomalaisen nenän ohitse. Ei epäsiis kummalla, jos nyt jo on valkosuomalaisen taholta ryhdytty toimenpiteisiin sellaisen asiansänteen ehkäisemiseksi.

Kommunistivaino Ruotsissa antoi aiheen. Valkosuomalaisen ohran suosiollisella avustuksella ulkomaaviraston salaiset agentit ja rikosasiainpoliisi ovat ryhtyneet toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on saattaa Karjalan Kommuuni epäilyksen alaiseksi. Porvarillinen sanomalehdistö varustetaan jutulla, joiden mukaan Karjalan presidentti, tri Gylling, täällä oloaikanaan olisi ollut muka johtajana salaisessa vallankumouksellisesa järjestössä, jonka tarkoituksena oli laajentaa Karjalan rajoja siten, että ne olisivat käsittäneet Norjan ja Ruotsin pohjoisosatkin. Tämän valhetulvan tarkoituksena on luonnollisesti se, että saa-

taisiin mahdolliseksi Korjalan suunnittelema kauppa Ruotsin kanssa, jotta valkosuomalaiset sitte itse saisivat valloittaa Karjalan markkinat.

Kysymyksessä on nyt vain se, salliiko Ruotsin väestö ja ennenkaikkea kauppa maailma ilman protestia sen, miten ulkomaavirasto ja sanomalehdistö täydellisesti asettuu valkosuomalaisen imperialismin palvelukseen."

PELKURI YHTEISKUNTA

Tällä otsakkeella kirjoittaa Norjan "Social-Demokraten" seuraavaa: "Kuinka olemme mahtavia, on yhteiskunnan säilyttäjän ensimmäinen ilonvuodatus amulla. Kuinka voimakaina seisommekaan kaikkia hyökkäyksiä vastaan? Kuinka ihmeen joustava onkaan lainsäädäntömme? Jokaisessa uudessa tilanteessa voidaan sitä venyttää pitkin ja poikin.

Niin, niin he puhuvat ja kirjoittavat. Ja onhan niitä, jotka ajattelevat sillä tavalla, mutta niin tekevät vain ne, jotka eivät parempaa tiedä. Toisilla on toisia mietteitä.

Työläisten Venäjää vastaan on lähetetty lukemattomia armeijoita ja uhrattu lukemattomia miljoonia. Kaikki on pantu liikkeelle ja heitetty agitation palvelukseen. Mutta työläisten Venäjää seisoo sittekin.

Italiassa varustautuu porvaristo. Kiväärillä ja revolverilla kävi se vaalitusteluansa. Kommunistit on hukutettava vereen ja hukutetaan. Mutta onko kommunismin vaara pienentynyt?

Englannissa, vapauden ja kotirauhahan maassa, saatetaan voimaan piiritystilanne ja sen varjolla vangitaan kommunisteja ja muita työläisiä, näiden koteihin murtaudutaan ja heidän kirjoituksiaan nuskitaan. Parantuvatko olosuhteet tai eivätkö juuri työläiset löydytäydiksi ja taistelutuntemuksi joukkoiksi? Eikö tuosta vanhasta ylpeästä englantilaisesta sananlaskusta: "My house is my castle" (aloni on linnani) ole tullut katkera valhe.

Ranskassa, oikeusjuonittelijain luvatussa maassa, vangitaan suoralla kädellä, ammattiyhdistysjäseniä ja poliitikkoja suletaan vankiloihin, rahavaroja ja ihmisiä koetaan raunioittaa. Mutta eikö näy, että työväenliike radikalisoituu päivä päivältä, että vanhat liitot kohottavat kommunismin lipun?

Saksassa eletään valkoisen terrorin merkeissä. Poikkeustuomioistuimet langettavat kuolemantuomioita ja jakavat vankusrangaistuksia tuhansissa vuosissa. Rosa Luxemburg, Liebnicht, Kurt Eisner ja nyt vihdoin Gareis ammutaan salakavalasti. Onko kapitalistiyhteiskunta voimistunut? Eikö joukkoaalto taaskin nouse pyhään vihaan porvariston rikkosten johdosta?

Asyloikeutta, tätä vanhan liberalismin kaunistusta, sitä loukataan kaikkialla — liberalismin nimessä. Itse kunianarvoinen Helvetian tasavaltakin, jossa niin monet ehdistetut ovat löytäneet turvapaikan, joista sitten on tullut ihmiskunnan ystäviä.

Kun sitten vihdoin palaamme pohjoismaisiin maihin tapaamme saman ilmiön. Täällä keksitään salaliittoja, petosta nähdään keskellä auringon heiloitamaa päivää.

Ei, porvarillinen yhteiskunta ei ole voimakas, se pelkää, sitä kalvaa pahan omantunnon pelko."

UUTTA MAILMANSOTAA VALMISTELLAAN

Vuoteen 1923 mennessä tulee Amerikalla olemassa 11 uutta suurta taistelulaivaa entisten 16 lisäksi ja Japanilla 7 samallaista entisten 9 laivan lisäksi. Englannilla on nyt 32 sellaista sotahäviötä ja rakentaa Japani 1927 mennessä sellaisia lisää 8 kpl, joten sillä on silloin 24 laivaa. Amerikan presidentti Harding kannattaa muka aseistariisumista, mutta ei voi sallia, että Amerikka tekee altoeen. Hän sanoo, että Amerikka voi johtaa aseistariisumissa, mutta että hän ei ole valmis käynnään käsiksi aseistariisumisuunnitelmiin nyt vielä. Presidentti sanoo uskojansa, että tämän hallituksen ei sopinut olla 10 laivaa järellä mistään muusta maasta laivaston voimakkuuteen nähden.

— Midvale Steel yhtiön presidentti lausuu, että palkkoja täytyy välttämättömästi laskea. Samaan aikaan tehtiin tunnetuksi, että viime vuoden yhtiön voitot olivat yhdeksäntoista miljoonaa sen sijaan kuin ne edellisinä vuosina olivat noin kuusitoista miljoonaa. Mutta voitot täytyy suurentaa ja palkkojen täytyy laskea.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLISIA VIRTAKSIA ULKOMAILLA

KOMMUNISTINEN BALKAN-LIIITTO

Toukokuussa pidettiin Sofiassa kommunistisen Balkan-liiton toinen vuosikokous, johon ottivat osaa Bulgarian ja Jugoslavian edustajat. Kreikan ja Rumanian kommunistiset puolueet, jotka olivat edustettuina Balkan-liiton perustavassa kokouksessa Vienissä ja olivat silloin kaikkien peruskysymyksien suhteen yhtä mieltä muitten maiden edustajien kanssa, eivät valitettavasti voineetkaan ottaa osaa Balkan-liiton äskeiseen kokoukseen. Sillä estä sitä valkoneen väkivalta, joka levittää mustat yökõnsipensä Balkanin työväenliikkeen yli. Mutta myöhemmin ovat sekä Kreikan että Rumanian kommunistiset puolueet hyväksyneet omasta puolestaan Sofian kokouksessa tehdyt päätökset. Viime vuoden tapahtumat tietävät Balkanin ja Tonavanmaiden porvariston kansallismielisen politiikan täydellistä vararikkoo. Jugoslavia on parhaillaan valkeitten kansallisten riitien järkyttämä. Siellä on sekä kansallisia että uskonnollisia riitoja, joista vastaperustetun ja hajanaisen valtion on vaikea selvittää. Eri maakuntien porvaristo kilpalee jatkotulosta, käyttäen hyväksi kaikkia vastustajiansa heikkouksia, riistien kansalta kaikki oikeudet, ja on valmis sen tehtävään jarrottamaan liittontä ristöä.

Mutta vallankumouksilike levää nopeasti työkansan ja vähävaraisten väestön keskuuteen Turhaan harjoittaa valtaoikeutta serbialainen porvaristo häikäilemättömästi sotilasväkivaltaa, turhat ovat Jugoslavian marksististen sotilaspuolueen ponnistukset. Riistettyjen ja orjuttettujen kansojen vapausliike on liian voimakas.

Sotailuoksen suojassa yksin voivat Rumanian bojaritkin harjoittaa diktaatoriaan. Siellä käytetään mitä raajimpia keinoja talonpoikien ja työläisten yhä kasvavan vallankumouksilikeen tukahuttamiseksi. Kreikan porvariston kirkkokansallinen politiikka kärsi äskettäin täydellisen tappion. Turkin sota on jo vaatinut Kreikan kansalta satoja tuhansia sen parhaista poikia, jotka ovat toivotonmassa taistelussa nähtyneet Vähän-Aasian orjilla.

Bulgarian porvaristo saa säilyttää nykyisen valtansa yksinomaan imperialististen valloittajien armosta. Näiden avulla ei sen olisi onnistunut ikinä tehdä loppua työkansan tyytymättömyydestä. Vaikka epäilyksien alasta on, voiko porvariston nykyään harjoittama hirmuvuolta mitenkään estää tyytymättömyyttä puhkeamasta. Pikemmin muuttava väkivalta sen saaliseksi nurinaksi, joka sitten äkkä purkaukun sita ratvoikkaammoin.

Bulgarian porvaristo ei mitenkään kykene täyttämään rauhanosomuksen määräyksiä. Niin muodoin on entinen helppo käyttää Bulgarian hallitusta sokeana väkikappaleena, sekä pakottaa se liittymään pikku ententeen ja tämän suunnittelemaan vastavallankumoukselliseen hyökkäykseen Neuvosto-Venäjää vastaan.

KYSYMYS PROLETARIAATIN DIKTATUURISTA, SEN MUODOISTA JA 2½ INTERNATIONALE

Jo kolme vuotta on ollut siis käynnissä taistelu työväenluokan keskuudessa siitä kysymyksestä, mitä tietä tulee kulkea. Kansainvälisen proletariaatin tajunta taistelee kahden kysymyksen suunnasta. Ensimmäinen kuuluu: onko mahdollista voittaa kapitalismi porvarilisen demokraatian pohjalta ja sen keinojen avulla, vai onko välttämättömät turvautua porvariston vallankumouksellisen kukistamiseen ja proletariaatin diktatuuriin pystyttämiseen? Toinen kysymys kuuluu: minkälaiset muodot tulee proletariaatin diktatuurin saada? Katsokaamme ja minkä vastauksen antavat 2½ Internationalesin johtajat ei ainoastaan kolmiuotuisen kansainvälisen välttelyn jälkeen, vaan myöskin, mikä on paljon tärkeämpää sen kolmiuotuisen kokemuksen jälkeen, jonka Europan proletariaatin on saanut Venäjällä, Suomen Unkarin, Saksan ja Italian vallankumouksissa ja vastavallankumouksissa ja niiden maiden "rauhallisessa" kehityksessä, jotka muodostavat Entente. 2½ Internationale ei anna mainittuihin kahteen kysymykseen yhtä, vaan kaksi vastuaa. Ensimmäisen vastauksen joulukuun 7:n manifestissa ja toisen — tammikuun 10:n johtavissa tegeissä.

"Kun vain proletariaatti anastaa valtiovalloin — niin kaikkialla, missä porvaristo sabotteeraa proletariaatin valtiovaltaa ja vastustaa sitä, käyttäen proletariaatti diktatuuria keinoja" — niin kuuluu manifesti. Sallikaa kysyä, onko olemassa sellaista

Sanottakoon, että työväen on kussakin maassa käytävä päättäväistä taistelua porvaristoaan vastaan vapauttaakseen luokkansa riistäjien orjuudesta. Muja jotta kansallisesta, sorrosta myöskin tulisi loppu, ei taisteluluokkateujen puolesta yksistään riitä. Siksi vaaitaan, että työväen on päästävä ratkaisevasti voitolle, kuten Venäjällä on käynyt. Silloin poistuu sekä riisto että kansallisuuskien väliset kahnaukset.

Balkanin kommunistiset puolueet ovat yhtyneet kommunistiseen Balkan-liittoon johdattaakseen Balkanin työkansan ja pienviljelijäin suurta vallankumouksilikeä. Ilman yhtenäistä johtoa olisi vallankumouksellisten mahdoton voittoa.

Kansainvälisellä vastavallankumouksella on Kaakkois-Euroopassa tärkeä kohta usein mainittu pikku-entente. Se on omistavien luokkien liitto ententeil-imperialistien johdolla. On silloin varsin luonnollista, että Balkanin työkansaa taistelee tätä vihollista vastaan yhteisellä rintamalla ja luottaa vallankumoukselliseen taistelujärjestyksensä, Balkan-liittoon, joka taistelee Balkanin sosialististen neuvostotasavaltajien liiton puolesta.

Bulgarian, Jugoslavian ja Kreikan kommunististen puolueitten voima ja vaikutus on viime vuosina suuresti lisääntynyt. Tästä on todistuksena se, että kansa on valinnut yhä useam-

KANSALLISUUSKYSYMYKSESTÄ

Kolmannen kansainvälisen asettelu kansallisuuskysymyksessä poikkeaa olemukseltaan Toisen sekä Kahden ja puolen Internationalesin johtajain ottamasta kannasta samoin kuin kaikista muistakin "sosialisteista", "sosiaalidemokraateista", "menshevikistä", "eserististä y.m.

Erittäin tärkeää on korostaa seuraavaa neljää erinomaista luonteomaista ja tunnusmerkittävä pääkohtaa, missä uusi käsitys poikkeaa entisistä.

Ensimmäinen kohta sisältää kansallisuuskysymyksen sulautumisen oman kokonaisuuskysymykseen siirtomaiden vapautuksesta. Toisen Internationalesin valtakautena kansallisuuskysymys tavallisesti perustautui ahtaaseen kysymyksen kehään, jotka koskivat poikkeuksesta "sivistyneitä kansakuntia." Irilantilaiset, tshekkiläiset, puolalaiset, suomalaiset, serbialaiset, armeenialaiset, juutalaiset ja muutamat muut Euroopan kansallisuudet muodostivat sen rajoitetun oikeuksien kansallisuuskien piirin, joiden kohtaloin toinen internationale kiinnitti huomionsa. Kymmenet ja sadatmiljoonat Aasian ja Afrikan kansat, jotka kärsivät kansallisuusorjasta mitä raikaimmässä ja julmimmassa muodossa, jäivät tavallisesti "sosialistien" näköpiiriin ulkopuolelle. Valkoisia ja mustia "sivistymättömiä", nekeerit ja "sivistyneitä" englantilaisia, "takapajulle" jääneitä hindu-

ja "valistuneita" puolalaisia ei mitenkään rohjettu asettaa samalle tasulle. Valtioiden ottauttain, jos tuuleekin taisteilla Euroopan vajoikeudellisten vapautuksen puolesta, niin ei ainakaan kuulu "kunnan sosiaalille" vakavasti puhua siirtomaiden vapautuksesta, jotka ovat "välttämättömiä" "sivistyksen" "säilyttämiseksi". Nämä sosialistit käyvät eivät edes olettaneetkaan, että kansallisuusorron hävittäminen on järjetttömyyttä ellei Aasian ja Afrikan kansankunnet vapauteta imperialismin sorrosta, silloin mainittu on elimellisessä yhteydessä jälkimäisen kanssa. Kommunistit ensimmäisinä kytkivät kansallisuuskysymyksen siirtomaakysymyksen jätteeseen, laskivat sille tietoisuuden perustan ja perustivat vallankumouksellista käytännön siirteeseen. Sen kautta juuri hajotettiin muuri valkoisten ja mustain välillä, imperialismin "sivistyneitten" ja "sivistymättömien" välimailta. Tämä seikka huomattavassa määrin helpotti takapajulle jääneiden siirtomaitten taistelua rinnasturivain maitten kanssa yhteistä vihollista, imperialismin, vastaan.

Toinen kohta sisältää vetelöityneen tuulosuunnan kansojen itsenäistämisenämisioikeudesta vaihtumisen selvään vallankumoukselliseen tunnustukseen kansakuntien ja siirtomaitten oikeudesta valtiolliseen eristäytymiseen, oikeuteen muodostaa itsenäisiä valtioita. Puhuessaan itsenäistämisioikeu-

von sen suorittavana olevain tehtävien muunlaisen ratkaisun mahdollisuuteen, kuin proletariaatin diktatuurin avulla, ja siten se eksyyttäänkin vallankumouksellisen taistelun tieltä, ja toimii niin ollen hämmennyksen ja pimityksen Internationalesina.

Samalla tavalla menestyksellä 2½ Internationales toimii myöskin diktatuurin muotoa koskevassa kysymyksessä. "Jonkun diktatuurimuodon hyväksyminen riippuu eri maiden tehtävistä taloudellisista, yhteiskunnallisista ja valtiollisista olosuhteista. Se proletariaatin onnistuu anastaa valtiodemokratian keinoin, vain silloin voidaan demokraattisen valtiovalloin olemassa pököllä diktatuurin tapauksessa, jos porvaristo tekee vastarintaa. Mutta jos demokraati tulisi muksettua ratkaisevan valtaistuimen kaudella, kestämättä luokkavastakohtainen käiri: mistä, silloin tulee diktatuurin ehdottomasti saada proletariaatin luokkastaistelun järjestön diktatuurin muoto. Eri maiden olosuhteista riippuen voivat diktatuurin elimistulla: työmiesten, sotilaiden, talonpoikain neuvostot, itsehallinnon parllamentit järjestöt (kommuunit) ja muut kysymyksenalaiselle maalle omistat luokkajärjestöt."

Mitä siis juttelaa tämä 2½ Internationales? Ensiksi, että työväenluokan herruus voidaan toteuttaa myöskin yleisten demokraattisten laiteitten omien parlamenttien kautta. Toiseksi, että proletariaatin herruus on toteutettava sen luokkajärjestön kautta ainoastaan porvariston tehdessä vastarintaa. Mitä luokkajärjestöjä on tulevat olemassa, sitä ei manifestisselitetä: voivat olla neuvostot, voivat olla kommuunit — eikä manifesti myöskään vaadi porvariston poistamista paikallisien itsehallinnon elimistä — lopuksi ne voivat olla myöskin muita tarkemmin mainitsemattomia työväen järjestöjä. Miten jä-

nia kommunisteja valtuutettiin, kunnantvaltuustoihin, piirineuvostoihin ja n. e. Taantumus on tosin raivonnut hirvittävällä voimalla, voimatta silti estää kommunistisen liikkeen leviämistä. Päinvastoin! Kaikista tulleksista huolimatta tulee kommunistinen Balkan-liitto toimimaan entistä jyrkemmin ja tarmokkaammin vallankumouksen voimistamiseksi.

Balkanin vallankumouksilikeen menestys vaatii yhteistä keskitettyä johtoa ja tällainen johto edellyttää suurta, toverillista kuriin totuttua sotajoukkoa. Mutta liitto ei silti taolde rajoittaa siihen kuuluivien puolueitten itsehallintoa. Sen tarkoituksena on korkeintaan valvoa mainittujen puolueitten toimintaa ja saattaa ne kommunistisen internationalesin suuren johdon alle.

Kommunistisen Balkan-liitto hyväksyy täydellisesti kommunistisen internationales toisen kongressin esittämät ehdot. Samoin pitää se lähtänsä ensimmäisen kongressin päätöksäkin täysin sitovina itsensä nähden ja ottaa valvoakseen, että Balkanin kommunistiset puolueet todellakin taistelussaan niitä noudattavat.

Entente pönistää kaikki voimansa tukahuttaakseen Balkanilla ja Tonavan maissa ilmenevään vallankumouksilikeen sikäläisen hallitsevan porvarisneksen avulla. Jos se tässä onnistuisi, saisivat Balkanin kansat vielä uuduttaa vertaan vastavallankumouksellisessa sodassa Neuvosto-Venäjää vastaan. Tämä on omiaan kirjittämään luokkavastakohtia ja johduttamaan vallankumouksellista kehitystä Balkanilla. Sikäläisten kommunistipuolueitten on syytä valmistautua tärkeisiin ja kohtalokkaisiin tapahtumiin. Vihollisen uhastena on hyvä itse olla iskuvalmis. — TUT.